

แม่ที่เรื่องงาน กับ อลิส บทเรียนครั้งใหญ่

บทความโดย : อารporn ภูวิทย์พันธ์ุ

อีเมล : p_arporn11@yahoo.com

ไม่มีใครสามารถคาดเดาเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ เจกเช่นเดียวกับเหตุการณ์สิ้นนามิที่ทำลายชีวิตหลายชีวิตเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 ซึ่งเราไม่รู้เลยว่าวันนั้นจะมีเหตุการณ์รุนแรงเช่นนี้เกิดขึ้นมา ที่อลิสยกตัวอย่างคลื่นสิ้นนามิที่เกิดขึ้นเมื่อปีที่แล้วนั้น ก็เพื่ออยากจะบอกให้แฟน ๆ ผู้อ่านทำดีไว้เสมอ ทำหน้าที่ของเราให้ดีที่สุด

พบว่าในสภาพการทำงานก็เช่นเดียวกันค่ะ ไม่มีใครสามารถคาดเดาได้เลยว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป มีเรื่องเล่าเพื่อเป็นอุทาหรณ์ให้กับคนทำงานทั้งหลาย เป็นเรื่องของลูกน้องของเพื่อนอลิสเองค่ะ เวลาอยู่กับเจ้านายเค้ามักจะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว พูดจาไม่สุภาพกับเจ้านายเวลาที่ตนเองไม่พอใจ ไม่ชอบที่นายให้แก้งานซ้ำแล้วซ้ำเล่า มักจะเปรียบเทียบปริมาณงานที่ทำกับเงินเดือนที่ได้รับเสมอ ชอบบ่นว่า “ เงินเดือนที่ได้รับแค่นี้เอง ผิดกับงานที่มอบให้ทำ เยอะชะมัดเลย ” คุณรู้ไหมค่ะว่า เพื่อนอลิสเป็นหัวหน้างานที่ใจดีมาก แต่กลับต้องโดนลูกน้องแสดงพฤติกรรมและมีความคิดตั้ง เช่นที่ว่านี้

และเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันก็มาถึง เมื่อบริษัทมีนโยบายให้แต่ละหน่วยงานลดจำนวนพนักงานลงอย่างน้อยหน่วยงานละหนึ่งคน ทำเอาเพื่อนอลิสต้องตัดสินใจเลือกลูกน้องคนนี้ เนื่องจากผลงานที่ผ่าน ๆ มาไม่ดีเอาซะเลย ซึ่งเพื่อนอลิสก็ไม่อยากจะทำสักเท่าไร แต่ด้วยเหตุการณ์บังคับ จึงต้องตัดสินใจทำเช่นนี้ และในที่สุดน้องคนนี้จะต้องลาออกไป อันเป็นสาเหตุมาจากพฤติกรรม ความคิด และการแสดงออกที่มีต่อเจ้านายของตัวเอง

เห็นไหมค่ะว่า เราไม่รู้เลยว่าอนาคตอะไรจะเกิดขึ้นบ้าง จากตัวอย่างที่เป็นบทเรียนครั้งยิ่งใหญ่ของน้องคนนี้น่าจะเป็นบทเรียนสอนใจคนหลาย ๆ คนที่กำลังรู้สึกเบื่อ เซ็ง ไม่อยากจะทำงาน หรือมีความคิดทางลบกับทุก ๆ คน ชอบเปรียบเทียบงานและเงินว่าคุ้มค่ากันหรือไม่ เห็นหรือยังค่ะว่าชะตากรรมของคนกลุ่มนี้มีลักษณะอย่างไร ... พวกเค้ามองเพียงแค่ว่าปัจจุบันเท่านั้น ไม่มองอนาคตที่เราไม่สามารถควบคุมหรือคาดเดาได้เลย

อลิสขอเล่าถึงอีกบทเรียนหนึ่งที่น่าจะเป็นบทเรียนสอนใจแฟนคลับของอลิสได้นั่นก็คือ มีน้องที่บังเอิญเคยเรียนหนังสือด้วยกันเล่าให้ฟังว่า ตนเองเพิ่งเริ่มงานใหม่ได้ประมาณสองเดือน เค้ามาบ่นว่าไม่ชอบนาย เพราะจิตใจเรา ชอบพูดจาเหน็บแนม จู้จู้จุกจิกมากเกินไป ในที่สุดก็ขอลาออกไป เนื่องจากได้งานที่ใหม่ แต่น้องคนนี้พูดกับอลิสแบบเศร้า ๆ ว่า ไม่น่าออกจากที่ทำงานเก่าเลย ยิ่งแหย่เข้าไปใหญ่ นายคนใหม่ดูดีกว่า พูดจาไม่มีเหตุผล ติดตามงานอย่างใกล้ชิดเกินไป

ปริมาณงานเยอะมาก กลับบ้านดึก ๆ ตื่น ๆ เกือบทุกวัน เหนื่อยใจไม่เท่าไร แต่ต้องมาเหนื่อยกาย เพราะนายและเพื่อนร่วมงานไม่ชอบหน้าตาเขาซะเลย น้องคนนี้นับว่าเสียดายอยากกลับไปทำงานที่เดิม ... แต่ก็สายเกินไปเสียแล้ว

คุณอยากจะมีบทเรียนจากเหตุการณ์เช่นที่วานี้หรือไม่ คงไม่มีใครอยากจะเผชิญหน้ากับเหตุการณ์อันเลวร้ายแบบนี้ ดังนั้นขอให้ทุกคนที่กำลังคิดว่าตนเองมีความทุกข์จากสภาพแวดล้อม หรือลักษณะงานที่อยู่รอบข้างตัวคุณ จงเปลี่ยนความคิดเสียใหม่ คิดว่า ทำงานแล้วมีความสุข พร้อมเสมอที่จะทำงานหนัก เพื่อเป้าหมายของหน่วยงานและองค์กร อย่างนี้ก็เปรียบเทียบหรือน้อยใจว่า ทำไมเราได้เงินเดือนแค่นี้ ไม่เห็นจะคุ้มกับงานที่ได้รับมอบหมายเลย คิดไปก็เท่านั้นค่ะ ไม่มีประโยชน์อะไรเกิดขึ้นมาเลย อลิสขอให้คุณตั้งใจ และมุ่งมั่นทำงานให้ดีที่สุด แต่พฤติกรรมเหล่านี้จะเป็นเกราะป้องกันตนเอง เป็นเสมือนบารมีหรือกุศลที่ได้สร้างขึ้น เพื่อปกป้องตัวคุณเองให้รอดปลอดภัยจากสถานการณ์หรือเรื่องเลวร้ายที่อาจจะเกิดขึ้น แบบไม่คาดฝันมาก่อนเลย

และสำหรับคนที่เผชิญกับบทเรียนสอนใจที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้ ไม่ต้องคิดมาก คิดทำร้ายตนเอง แต่ขอให้ใจเย็น ๆ ตั้งสติ และคิดทบทวนถึงพฤติกรรมที่ผ่านมา จงใช้เหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นเป็นเครื่องเตือนสติไม่ให้ตัวเองแสดงพฤติกรรมแบบนี้อีก ใช้บทเรียนที่ผ่านมาปรับปรุงตนเอง เพื่อความมั่นคงปลอดภัย และโอกาสอันดีที่อาจจะเกิดขึ้นในหน้าที่การงานของเราต่อไป